

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FRANZ KAFKA

**YALNIZLIK
BİR UÇURUMDUR**

aforizmalar

YALNIZLIK
BİR UÇURUMDUR

FRANZ KAFKA

Aylak Adam

© 2016 Aylak Adam Kùltür Sanat Yayıncılık

ISBN: 978-605-9691-00-0

Sertifika No: 27938

Tüm hakları saklıdır. Yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. Basım: Aralık 2016

2. Basım: Ocak 2017

Yayın Yönetmeni: Kaya Tokmakçioğlu

Mizanpaj: Ulaş Kantemir

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay. Prom. ve Kağıt San.

Tic. Ltd. Şti. Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C

Güneşli - İstanbul (0212 630 64 73)

Matbaa Sertifika No: 11965

Aylak Adam Kùltür Sanat Yayıncılık

Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No: 16/22 Ferah Han Fatih/İstanbul

Tel: (0542) 586 7961

bilgi@aylakadamyayinlari.com

aylakadamyayinlari.com

facebook.com/aylakadamyayinlari

twitter.com/aylakadamyayin

FRANZ KAFKA (1883-1917). Modern dünya edebiyatının ikonik ve özgün yazarlarından biridir. Hayatta olduğu süre içerisinde yedi kitap yazmıştır, bunların yanında üç tamamlanmamış roman ve birçok mektup ve günlük bırakmıştır gerisinde. Kafka yakın arkadaşı Max Brod'dan öldüğünde tüm bu eserlerini yakmasını istemiştir. Kafka tüm eserlerini Almanca yazmıştır. Kafka modernist yazar olarak görülmektedir. Eserlerinde suç, özgürlük, yabancılaşma ve sorumluluk ayrıca otoriteye bireysel karşı koyma gibi temaları işlemiştir. Kafka'nın en tanınmış eserleri *Dava*, *Şato* ve *Dönüşüm*'dür. 3 Haziran 1924'te verem'den ölmüştür.

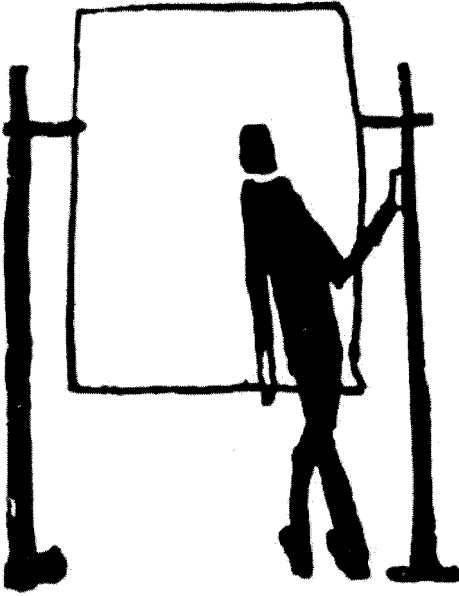
YALNIZLIK
BİR UÇURUMDUR

FRANZ KAFKA

aforizmalar

çeviren
gözde karalök

AYLAK
ADAM

Cehalet mutluluktur derler, yanılıyorlar.

Dar bir çember içinde olmak en saf ve temiz olanıdır.

§

Hiçbir eksiğim yok. Kendime muhtacım yalnızca.

§

Aşk çelişkilerle dolu bir tiyatro oyunudur.

§

İlk izlenimlere hiçbir zaman güven olmaz.

§

Parmaklıklarımı içimde taşıyorum ben.

§

Uyu, uyan, uyu, uyan; acınası bir yaşam.

§

Kötüyüm, iyiyim; hangisini tercih edersen.

§

Bir tutsağım ben. Dokunmayın zincirlerime.

Sorulara cevap vermeyen, sınavı geçer.

§

Özgürüm ve bu yüzden kayboldum.

§

İyi, bir bakıma huzursuz edicidir.

§

Yazmak olağanüstü bir ödüldür.

§

İnsanlar gibi dinler de kaybolur.

§

Dikkat dağıtan her şey kötüdür.

§

Yazmak, bir çeşit ibadettir.

§

Kitaplar uyuşturucudur.

Dünya ile aradaki savaşta, dünyanın tarafında ol.

§

Biraz daha uyusam da bütün bu saçmalığı unutsam.

§

Her dil, kötü bir çeviriden başka bir şey değildir.

§

Hayatın anlamı, bir gün sona erecek olmasıdır.

§

Kabul görenden değil, doğru olandan başla.

§

Kendi yarattığım dünyayı anlamıyorum.

§

Bildiklerimi kullanmaktan hoşlanırım.

§

Yazarken bir şekilde güvende oluyorum

Âdem'in cennetten kovulduktan sonra beslediği ilk evcil hayvan yıldı.

§

Belli bir noktadan sonra, artık geri dönmek gibi bir seçenek kalmaz. Bu noktaya ulaşılması gerekir.

§

Özgür olmayı seçebilirsin fakat bu, aklına gelecek en son karardır.

§

Söylediğin her şey sıkıcı ve anlaşılmaz ancak bu, söylediğin şeyin doğru olduğu anlamına gelmez.

§

Kişi dünyaya sığınmadıkça ondan nasıl zevk alabilir?

§

İçinde inanç olduğu sürece, en küçük bir hareket bile kutsaldır.

§

Gerçek ve kalıcı bir değere sahip her şey, daima içimizden bize bir hediyedir.

İnsanlık tarihi, bir gezginin attığı iki adım arasındaki andır.

§

Çoğu insan kötü değildir... Sadece uyurgezerdirler, kötülük yapmazlar.

§

Ölmekten son derece korkuyor çünkü henüz yaşayabilmiş değil.

§

Sadece bizi yaralayan ve bıçaklayan türden kitaplar okumalıyız.

§

Yazmak mutlak bir yalnızlıktır, kendi içindeki buz gibi uçurumlara düşmektir.

§

Reklamları okumam. Okusaydım, tüm zamanımı bir şeyler istemekle geçirirdim.

§

Aynı anda kalbimin hem huzuru hem de karmaşasının sen.

Korkum, benim maddem, belki de benim en iyi yanımdır.

§

Belli bir noktadan sonra, artık geri dönmek gibi bir seçenek kalmaz. Bu noktaya ulaşılması gerekir.

§

Sahip olmayıp ihtiyaç duymaktansa, ihtiyaç duymayıp sahip olmak daha iyidir.

§

Benden daha yükseğe koyabileceğim ve böylece erişemeyeceğim bir şeyi sevebilirim sadece.

§

Kendine olabildiğince az eziyet et, ondan sonra bana daha az eziyet edersin.

§

Bütün hayatımı, onu sonlandırma arzusuna karşı koyarak harcadım.

§

İnsanlara yakın olmak, kişiyi kendisini gözlemlemeye iter.

Rahatça yaşamak için değil, rahatça ölmek için insanlardan uzak duruyorum.

§

Aylaklık bütün kötülüklerin başlangıcı, bütün erdemlerin tacıdır.

§

Ağzında yemek olduğu süre içinde, bütün meseleleri halletmiş sayılırsın.

§

Bazı kitaplar, kişinin kendi kalesindeki bilinmeyen odaların anahtarıdır.

§

İnsan, içindeki yok edilemez şeye mütemadiyen güvenmeden yaşayamaz.

§

Peşinde olduğun her şey, aynı zamanda senin peşinde.

§

Eğer bir kez bana bulaşırsan, kendini uçurumdan aşağı atmış olursun.

Her devrim buharlaşır ve ardında sadece yeni bir bürokrasi tortusu bırakır.

§

Anladığım kadarıyla okul, kişinin bireyselliğini ortadan kaldırmayı amaçlıyor.

§

Uyku, var olagelmiş en masum, uykusuz bir insan ise yaşayan en suçlu yaratıktır.

§

Yazmayan bir yazar, deliliğe kur yapan bir canavardır.

§

Bazı şeyler vardır ki, kişi ona ulaşmak için aksi yöne sıçramak zorunda kalır.

§

Yazıya dökülen öpücükler yerlerine ulaşmazlar, yolda hayaletler tarafından yutulup giderler.

§

Yazılanlar, deneyimlerin ardından kalan tortulardır sadece.

Nesneleri, aklımızdan def etmek için fotoğraflarız. Kitaplarım, gözlerimi kapatmak için bir araç.

§

Kitaplardan ibaretim ve başka bir şey olamam, olmak istemem de.

§

Evrende sınırsız denecek kadar umut var, ama bizim için değil.

§

Kişi, zirveye çıkmak için mücadele etmelidir, özellikle de en dipten başladıysa.

§

Şimdi sana huzur içinde bakabilirim, çünkü yemeyeceğim artık seni.

§

On bin kelimelik dosya hazırlayan ve ona dava "özet" adını veren kişiye avukat denir.

§

Eğer ebediyen var olacaksam, yarın nasıl var olacağım?

Kişi kötüyü kabul ettiği ve özümsemediği an, kötünün artık inanılmaya ihtiyacı kalmaz.

§

Bizim kuşağımız kayıp bir kuşak olabilir fakat önceki kuşaklardan daha masum olduğu kesin.

§

İnanç giyotin gibidir; onun kadar ağır, onun kadar hafif.

§

Gerçek bilginin altında bir perişanlık ve perişanlıktan doğan çocuksu bir mutluluk yatar.

§

Düşünmeye zorlanan girişken bir kimse, o halden kurtulana kadar mutsuz olur.

§

Parçalanmak. Amaçsızca, lüzumsuz yere parçalara bölünmek.

§

Aşkın, bir otomobil kadar az sorunu vardır. Yegâne sorunları sürücü, yolcu ve yoldur.

Hepimizin, olabildiğince çabuk uykuya dalarak kaçmaya çalıştığı bir vicdan azabı var.

§

Bir engel arayarak zamanını boşa harcama, belki de hiç engel yoktur.

§

Yalnızca hastalığımı ve sağlığımı düşünüyorum, ancak bu ikisi de sensin.

§

Gerçek kuşkusuzluk öğretmene, sürekli bir kuşkusuzluk öğrenciye düşer.

§

Yol üstündeki her durakta umutsuzluğun farklı bir şekli bekliyor.

§

İşini keyifle yapmak, psikologların erişemeyeceği bir durum.

§

Ev halkını koruyan bir tanrıya inanmaktan daha keyiflisi var mı?

Öylece oturuyorum solmuş bir varlık olarak, solmuş ağaçların altında.

§

Doğası gereği en yüksek ve en iyi olan şey, mütevazı insanlar arasında yaygındır.

§

Öyle zamanlar oluyor ki, insan ilişkisinin hiçbir türüne uygun olmadığından emin oluyorum.

§

Bir zamanlar bir serseriler topluluğu vardı, yani aslında serseri değildiler, sıradan insanlardılar.

§

Reçete yazmak, insanlarla anlaşmaya varmanın yanında çocuk oyuncağı kalır.

§

Genelevin önünden geçtim, sevgilinin önünden geçer gibi.

§

Soruldukları anda kendi kendilerini cevaplamayan sorular, asla cevaplanamazlar.

Kendini öldürmesi o kadar anlamsız olurdu ki, eğer isteseydi bile bu anlamsızlık yüzünden yapamazdı.

§

Ortalama bir yaşamın, insanı her türlü başarıya ulaştırmaya yetiyor olması bazen çok şaşırtıcı oluyor.

§

Belki de masumiyet, dünyanın dizginsiz kaosunda yolunu kolayca buluyordur.

§

Bu bitmek tükenmek bilmeyen kışın ortasında ne işim var benim?

§

Hiç kimse kendisine hakiki bir acı veren bir şeyi arzulayamaz.

§

Yahudilerle ortak olan neyim var? Kendimle bile ortak bir yanımla yok benim.

§

Rüya, düşüncenin geride kaldığı gerçekliği açığa çıkarır. Yaşamın korkusu, sanatın da dehşetidir bu.

‘Bana ne olmuş böyle?’ diye düşündü. Bu bir düşün-
geğildi.

§

İyi niyetli olmadıkça kişinin kendisini savunması
imkânsızdır.

§

Sizi öpebilir miyim, bu sefil kâğıdın üstünde?
Pencereyi açıp geceyi öpsem de olur.

§

Görevimizin hayatımızla tam olarak orantılı ol-
ması gerçeği, hayatımızı sonsuzmuş gibi gösteriyor.

§

İki şekilde ayrıldık Tanrı’dan; Düşüş bizi ondan,
Hayat Ağacı onu bizden ayırdı.

§

Kıymetli bir insan, kendisinden bir şey istendiğin-
de onu hemen yerine getirir.

§

İnsanlarımız, şimdiki zamanı yok etmeye çok he-
vesliler.

Ruh ancak bir destek olmaktan çıktığı zaman öz-
gürleşebilir.

§

Üzerine tırmanmadan inşa etmek mümkün olsay-
dı, Babil Kulesi'nin yapılmasına izin verilirdi.

§

İnsan hiç kimseyi aldatmamalıdır, hatta dünyayı
bile aldatıp onu bir zaferden alıkoymamalıdır.

§

Umudunu yitirme, umudunu yitirmeyeceğin ger-
çeği konusunda bile.

§

Kadın, ya da belki de daha doğrusu evlilik, ka-
bullenmek durumunda olduğunuz hayatı temsil eder.

§

Don Kişot'un talihsizliği hayal gücü değil, Sanço
Panza'ydı.

§

Benim temel ilkem şudur: Suçtan asla şüphe edil-
memelidir.

Bir konuyu doğru anlamak ve yanlış anlamak birbirinin tamamen aksi değildir.

§

Bir gösteriş ve rehavet taşkınlığından sonra yapacağın ilk şey temiz bir nefes almak olsun.

§

Derinden, şuursuzca, ölesiye özlüyorum seni, öyle ki akıl sır ermez duyduğum özleme.

§

Mantık gerçekten de sarsılmaz olabilir ancak, yaşamakta kararlı bir insana direnemez.

§

Sayırsız saklanacak yer, tek bir kaçış şansı vardır, fakat kaçış olasılıkları, saklanacak yer kadar fazladır.

§

İlerlemeye inanmak, henüz bir ilerleme olmadığına inanmak anlamına gelmez.

§

Bu kadar fazla günün sonunda ufacık bir yaşam edeceği hiç aklıma gelmezdi.

Üretkenlik, daha önce asla yapamadığınız şeyleri yapabilme yeteneğine kavuşmaktır.

§

Dünyadaki şeylerin yalnızca aritmetik açıdan orantısız olduğunu düşünmek beni teselli ediyor.

§

Yalnızca dayanılmaz ölçüde mutsuz olduğum zaman kendim hakkındaki gerçek hislerim ortaya çıkıyor.

§

Kendini insanlık üzerinde sına. Bu şüpheleneni şüpheyeye, inanana ise inanca götürür.

§

Dikenli çalı, yol üstündeki büyük bir engeldir. Daha ileri gitmek istiyorsan, yanmasını beklemelisin.

§

Ararsan bulamazsın fakat aramadığın şey elbet bulunacaktır.

§

Bir varış noktası var ama ortalıkta yol yok; bizim yol diye kastettiğimiz şey tereddüttür.

Bugünden itibaren günlük tutmaya hazır ol! Düzenli bir şekilde yaz! Teslim olma! Kurtuluş yolu görünmese de, ona her an layık olmak istiyorum.

§

İşkence görenler bedenlerini küçümsemezler, çarmıha kadar çıkarılmasına izin verirler. Böylece işkencecileriyle aynı fikirde olurlar.

§

Kişi sadece olabildiğince az yalan söylediğinde olabildiğince az yalan söylemiş olur, yalan söylemek için en az fırsatı yakaladığında değil.

§

Kuramsal olarak eksiksiz bir şekilde mutlu olma ihtimali vardır, o da şöyledir: İçindeki yok edilemez unsura güvenmek ve ona ulaşmak için çaba göstermemek.

§

Anne babaların kullandığı iki eğitim yöntemi bençilliğin doğurduğu tiranlık ve köleliktir; bunların her aşamasını kullanırlar.

§

Yazmak, kendini açığa çıkarırken aşırıya kaçmaktır.

Evden uzaktayım ve benim evim diyebileceğim bütün şeyler epey zamandır sonsuzlukta sürükleniyor olsa bile, daima evim hakkında yazmak zorundayım.

§

Acı çekmek bu dünyanın olumlu bir unsurudur, doğrusu bu dünya ile olumluluk arasındaki tek bağlantıdır.

§

Henüz var olmayan bir şeye delicesine bir tutkuyla inanarak, onu kendimiz yaratırız. Yeterince arzulanmadığımız bir şey, var olamaz.

§

Cennetten kovulduk, fakat cennet yok olmadı. Cennetten kovulmamız bir bakıma iyi oldu; eğer kovulmamış olsaydık, cennetin yok edilmesi gerekecekti.

§

Gençlik mutludur çünkü güzelliği görme kabiliyeti vardır. Güzelliği görme kabiliyetini koruyanlar asla yaşlanmaz.

§

Gerçek düşmandan sınırsız bir cesaret akar içimize.

Çok büyük bir sorumluluk üstlenerek, daha doğrusu bütün sorumluluğu üstüne alarak, kendini mahvedersin.

§

Yalnızca iki şey vardır. Gerçek ve yalan. Gerçek bölünemez, bu yüzden kendini tanıyamaz; gerçeği görmek isteyen kişi, bir yalan olmak zorundadır.

§

Sevdiğin her şeyi er ya da geç kaybedeceksin, fakat önünde sonunda sevgi, farklı bir şekil almış olarak geri dönecek.

§

Günlük tutmanın bir faydası, bize sürekli acı veren değişikliklerin açık bir şekilde farkına varıyor oluşumuzdur.

§

Bilgiye sahibiz hepimiz. Bilgiye ulaşmak için özel bir gayret içine giren kimse, bilgiye karşı savaşmakla şüphelidir.

§

İncil kutsal bir mekân; dünya ise çöplük bir yerdir.

Senin anlamamı sağlayamam. İçimde neler olduğunu anlamasını sağlayamam hiç kimsenin. Ben kendime bile anlatamıyorum bunu.

§

Düşündüğüm gibi konuşmuyorum, olması gerektiği gibi düşünmüyorum ve bu böyle koyu bir karanlığa doğru ilerliyor.

§

Üstüne basılmadığı için aşınmamış bir merdiven basamağı, basamağın kendi açısından, basit bir tahta parçasından başka bir şey değildir.

§

Yaşam tecrübesi ruhun maddede ve madde olarak, akılda ve akıl olarak, duyguda ve duygu olarak vs. yaşadığı tecrübelerden oluşur.

§

Atlas'ın, istese dünyayı elinden bırakıp gizlice kaçabileceğini düşünmesine izin verilmişti; fakat izni olduğu tek şey bu düşünceydi.

§

Hayvanileşmek insanî, insanileşmek hayvanidir.

Yorgunum, hiçbir şey düşünemiyorum, sadece yüzümü kucağına koymak, ellerini başımda hissetmek ve sonsuza kadar öyle kalmak istiyorum.

§

Alçak gönüllülük, ahabıyla en güçlü ilişkiyi kurmasını sağlar kişinin, kişi her ne kadar yalnız ve umutsuz olsa da.

§

Zerre kadar bir şey hissetmiyorum; bütün kederli çiçekler fırtınada toplanmış, kafamın en özel memba-sında dans ediyorlar.

§

Yazmak, ölümden daha derin bir uykuya dalmaktır. Nasıl ki ölüyü mezarından çekip çıkaramıyorsanız, beni de geceleri masamdan kaldıramazsınız.

§

Yazmak için yalnızlığa ihtiyacım var; bir keşiş yalnızlığı yetmez bana, ölü bir adam kadar yalnız olmalıyım.

§

Utangaç, sessiz, silik ve huzursuz bir insanım ben.

Bir düşün; yatağa uzandığında üzerine örttüğün battaniye nice düşüncüleri sarıp sarmalıyor, nice mutsuz düşleri sıcak tutuyor.

§

Bütün talihsizliklerime rağmen dünyevi şeylere olağanüstü bir sevgi besliyor oluşuma sevineyim mi, üzüleyim mi?

§

Şimdi sirenlerin, çalmaktan daha ölümcül bir silahları var ellerinde, o da sessizlikleri... Siren seslerinden kaçabilir insan, ama sessizliklerinden, asla.

§

İyi bir şey yolunu kaybedip istemedен sana gelmişse, geceleyin bir yolunu bulup kaçacaktır mutlaka. Seni tanırım ben.

§

Ruhsal bir dünyadan başka hiçbir şeyin olmaması gerçeği, umudumuzu elimizden alıp bize kesinliği verir.

§

Cennet dilsizdir ve yalnızca dilsizliği anlatır.

Karmaşadan kaçmak, etrafımdaki ve içimdeki sesleri susturmak istiyordum, bu yüzden yazmaya başladım.

§

Kendimle bir kez daha sohbet edebilirim ve bu sefer, mutlak boşluğa önceki kadar dalıp gitmem. Yalnızca bu şekilde bir ilerleme ihtimalim var.

§

İki ihtimal vardır: kendini ebediyen küçültmek ya da ebediyen küçük olmak. İkincisi mükemmellik, yani eylemsizliktir; ilki ise başlangıç, yani eylemdir.

§

Belli bir bağlamda, dünyanın var oluşunu inkâr ediyorsun. Hayatı bir dinlenme hali, hareket halinde bir dinlenme hali olarak açıklıyorsun.

§

Hiç olmadığım kadar belirsizim; hayatın gücünü hissedebiliyorum sadece. Ben ise, anlamsız bir şekilde boşum.

§

Kendime sapladığım bir bıçaksın sen; aşk budur.

Komşusunu dünyanın izin verdiği kadar seven birisi, kendisini dünyanın izin verdiği kadar seven birisinden daha fazla haksızlık yapmıyordur.

§

Eğer kemiklerim iyice sızlarsa geçmiş ve gelecek günahlarımın tümünden kefaret ederim diye düşünüyorum bazen.

§

Kıyamet gününü bu şekilde adlandırmamızı mümkün kılan tek şey, bizim zaman kavramımızdır, gerçekte o ebedi bir sıkıyönetim mahkemesidir.

§

İfade etme biçimi illa ki iknanın zayıfladığını göstermez -öyle olsa bile bu, şikâyet edilecek bir şey değildir-, iknanın zayıflığını gösterir.

§

Ayrıcalıklı insanın, ezilen insana karşı kendini hoş göstermek için duyduğu endişeler, aslında kendi ayrıcalıklı durumunu koruma endişeleridir.

§

Geceler korkunç. Gündüzler daha korkunç.

Artık ona ihtiyaç kalmadığı bir zamanda gelecek Mesih, varışından ancak bir gün sonra gelecek, son gün değil, bütün günlerin en sonunda gelecek.

§

Bazen öyle bir şey oluyor ki, (kendim dahil) bütün Yahudileri bir çekmeceye tıkmak, sonra da açıp boğulmuşlar mı diye bakmak geliyor içimden.

§

Kötü hakkında bilgi olabilir fakat o bilginin içinde inanç yoktur, çünkü var olandan daha kötüsü mümkün değildir.

§

İnsanların yapacağı en büyük aldırışsızlık, doğru yolu sonsuza kadar kaybettiklerine olan engin kanaatleridir.

§

Din kurucusu, kanun koyucunun verdiği kanunları getirdi; şimdi inananların, kanunları kanun koyucuya bildirmeleri bekleniyor.

§

Soyutlanmak, kendimizi keşfetmenin bir yoludur.

Kapının arpılma sesi duyulmadı; başından büyük bir felaket geçen evlerde âdet olduğu üzere açık bırakmışlardı kapıyı muhtemelen.

§

Beni terk ettiėini söylemen hiç de adaletli olmaz; benim terk edildiėimi, hatta bazen korkunç bir şekilde terk edildiėimi söylemen daha doğru olur.

§

Gözleri bağlı birini, bezin arasından bakması için istediğin kadar cesaretlendir, fayda etmez; yine hiçbir şey göremeyecektir.

§

Yapıların izini sürüyorum. Bir odaya giriyorum ve beyaza alan renkleriyle köşede belirmiş halde buluyorum onları.

§

Bazıları güneşi göstererek kederin varlığını inkâr eder; o ise kederi göstererek güneşin varlığını inkâr ediyor.

§

Herkes gerçeği göremez, ama herkes gerçek olabilir.

İnsanların tek hataları sabırsız olmak, yöntem uygulamayı vaktinden önce bırakmak ve bariz bir sorunun etrafını bariz bir şekilde çitle çevirmektir.

§

Korkulacak kötü hiçbir şey yok; o eşikten bir kez geçince, her şey yoluna girer. Artık başka bir dünyada olursun ve konuşmana gerek kalmaz.

§

Her sözcük, kendilerini kâğıda dökmek için bana teslim olmadan önce, kaçmak için son kez her yolu deniyor.

§

“O zaman artık özgürsün,” “Evet, özgürüm,” dedi Karl ve o an, hiçbir şey onun özgürlüğünden daha değersiz gözükmeyi onayladı.

§

O an kendime sordum: Nasıl oluyor da kendisi karşısında hayrete düşmüyor ya da ağzını açıp da bu konuda bir yorum yapmıyor?

§

Tutsak olmak, özgür olmaktan çok daha güvenlidir.

Konuştuğumdan farklı şeyler yazıyorum, düşündüğümde farklı şeyler konuşuyorum, olması gerekenden daha farklı düşünüyorum ve hepsinin sonu koyu bir karanlığa doğru ilerliyor.

§

Asla eğilip bükülme; ruhun hafiflemesin, makul olmaya çalışma; kendi ruhunu başkalarına göre biçimlendirme. Onun yerine, en yoğun saplantılarının peşinden git amansızca.

§

Ölüm, sınıfın duvarına asılmış tarihi savaş portresi gibi çıkar karşımıza. Bizim üstümüze düşen de, hâlâ bu dünyadayken, bu portreyi eylemlerimizle gizlemek ya da yok etmektir.

§

Kelimeler sihirli formüllerdir. Beyinde parmak izleri bırakırlar ve bir göz kırpmasıyla birlikte tarihin ayak izleri haline gelirler. Kişi, bir başkasının söylediği her kelimeye dikkat etmelidir.

§

Derin ve dar bir mezar hayal ederim hep; içinde ikimiz oluruz, kollarımızı birbirimize dolarız, kenetleniriz o halde, ben yüzümü sende, sen yüzünü bende gizlersin, bizi hiç kimse göremez artık.

İnsanlar kendilerini bin bir türlü sıfatlarla yaftalıyorlar. Ben ise kendimi yalnızca ‘artık onarılamaz durumda olan tiksindirici derecede acınası’ olarak tanıtabilirim.

§

İnsanın evriminde sürekli bir dönüm noktası vardır. Bundan dolayı, devrimci hareketler daha önce yaşanmış her şeyi değersiz saymakta haklıdır çünkü henüz hiçbir şey olmamıştır.

§

Hayat âdeta dehşet verici; birkaç insan gibi ben de hissediyorum bunu. Sık sık -ve en gizli benliğimle baş başa kaldığımda belki de her zaman- insan olup olmadığımdan kuşkulaniyorum.

§

Yaşyorken kendi hayatıyla uzlaşamayan kişinin, kaderinin üzerine biriken umutsuzluğunu bir eliyle biraz süpürmesi gerekir; diğer eliyle de yıkıntılar arasında neler gördüğünü not edebilir.

§

Kendini dünyanın acılarından uzak tutabilirsin, yapmakta özgür olduğun ve doğana uygun bir tavidir bu, ancak uzak durmak kaçınabileceğin tek acıdır belki de.

Yok edilemeyen şey tektir; tek başına her bir insan yok edilemezdir, aynı zamanda insanlar arasında ortak özelliktir yok edilemez olmak, bu yüzden aralarında bölünmez ve eşsiz bir birlik vardır.

§

Sana eskilerin söylediği bir sözü hatırlatayım: Zan altındaki insanlar, rahat insanlardan daha iyi hareket ederler çünkü rahat olanlar, farkında olmadan, günahlarının ağırlığıyla birlikte dengede duruyor olabilirler.

§

Leoparlar tapınağa zorla girip kutsanmış şarapları içip bitiriyorlar; bu durum sürekli devam ediyor; sonunda, önceden tahmin edilebilir olmaya ve ayine dahil edilmeye başlıyor.

§

“Bize katılmak istemez misin?” Geçenlerde bir tanıdığım, gece yarısı, neredeyse boşalmış bir kahvehanede tek başına otururken bana böyle sordu. “Hayır, istemem,” dedim.

§

Onu en çok kaygılandıran, düştüğünde büyük bir gürültü kopacak olmasıydı; bu gürültü bütün kapılar ardında korku uyandırmasa da, en azından endişeye yol açacaktı. Fakat bunun göze alınması gerekiyordu.

Cennette yok edilmesi gereken şey gerçekten de yok edilebilir olsaydı, o zaman bir kesinliği olurdu; fakat eğer yok edilemiyorsa, o zaman yanlış bir inancın peşinden gidiyoruz demektir.

§

Laf kalabalığını önlemek adına: Etkin bir şekilde yok edilmesi amaçlanan şey, öncelikle avuç içinde iyice sıkılmalıdır; eğer parçalara bölünüyorsa yok edilmesi imkânsızdır.

§

Düşüşten niye bu kadar şikâyet ederiz ki? Bilgi Ağacı'ndan yediğimiz için değil, Hayat Ağacı'ndan yeriz diye cennetten kovulduk. Yaptığımız şey suç olmaktan ziyade, bir günah.

§

Bekârlık ve intihar birbirine yakın anlayışlardır; intihar ve kurban olma ise hiçbir anlamda benzeşmezler, evlilik ve kurban olma ise bir bakıma yakın kavramlardır.

§

Her ânın, zamanın dışındaki bir şeyde karşılığı vardır. Şu anki dünyanın peşinden öbür dünya gelmez, çünkü öbür dünya ebedidir ve bu yüzden de şu anki dünya ile zamansal bir temas içinde olamaz.

Kargalar, tek bir karganın bütün gökyüzünü yok edebileceğini iddia ederler. Ona hiç şüphe yok, fakat bu gökyüzü için hiçbir anlam ifade etmez çünkü gökyüzü, kargaların yokluğu anlamına gelir.

§

Yazarın varoluşu, ruhun varoluşunu çürüten bir delildir çünkü ruh, gerçek egodan açıkça sıyrılıp kaçmış ancak kendini geliştirmek yerine, bir yazara dönüşmüştür sadece.

§

Kötü ara sıra iyinin kılığına girer, hatta tamamen iyinin bedeni içinde hareket eder. Eğer bu gerçek ben-den başarıyla saklanırsa, nihayetinde yenilirim çünkü bu iyi, hakiki iyiden daha cezbedicidir.

§

Şahit olduğumuz bütün bu dünya, biraz da olsa dinlenmek isteyen bir insanın, bilgi gerçeğini çarpıtma ve onu bir amaca dönüştürme isteğinden başka bir şey değildir belki de.

§

Sanat, gerçeğin göz kamaştırma yollarından biridir: gerçek olan tek şey garip ve ekşimiş bir şekilde geri çekilen yüzün üstüne vuran ışıktır, başka hiçbir şey değil.

İnancı olan bir kimse, mucizelere tanık olamaz. Gündüzleri yıldızları göremez. Mucizeler yaratan kişi şöyle der, “Dünyanın ellerimin arasından kaymasına izin veremem.”

§

Cennette yaşamak için yaratıldık, cennet de bize hizmet etmek için kuruldu. Sonra hizmetimize sunulan şey değişti; aynı şeyin cennetin de başına gelip gelmediği hakkında bilgilendirilmedik henüz.

§

Her şeyi doğru kabul etmek gerekmez, kişi her şeyi gerekli kabul etmek zorundadır yalnızca. ‘Hüzünlü bir düşünce,’ dedi K. ‘Yalan söylemeyi evrensel bir kural haline getirir bu.’

§

Bunlar kanun kitapları olmalı; hem masum hem de kitaptaki yasalardan habersiz olan insanları suçlu çıkararak adalet dağıtmak da hukuk sistemimizin önemli bir parçası olsa gerek.

§

“Hayır,” dedi rahip, “Her şeyi doğru kabul etmen gerekmez, her şeyi gerekli kabul etmek zorundasın yalnızca.” “Kasvetli bir düşünce,” dedi K. “Yalan söylemeyi evrensel bir kural haline getirir bu.”

Etrafımdaki şeylerin varlığına olan farkındalığım o kadar geçici ki, bu şeylerin bir zamanlar gerçek olduğunu ve artık yavaşça kaybolup gittiklerini hissediyorum daima.

§

Âşık bir adam ile boğulan bir adamın ortak noktası, ikisinin de çırpınıyor olmasıdır. Bu şekilde âşık olan ahengi, boğulan ise elementlerle olan mücadelesini ifade ediyordur.

§

Hayata başlarken iki göreviniz vardır: çemberinizi gittikçe daraltmak ve bu çemberin dışında bir yerlerde saklanmadığınıza emin olmak için ara sıra kontrollerde bulunmak.

§

Çok yorgunum, uyuyup dinlenmem gerek, yoksa hepten kaybolacağım. Hayatta kalmak uğruna ne büyük bir çaba! Heykel dikmek, aşırı bir güç sarf edilmesini gerektirmez.

§

İşte böyle olacak, fakat bir fark var; hem bugün hem de yarın, gerçek bir vücut ve gerçek bir kafa ile, yani elleriyle vurmak için gerçek bir alın ile kalakalacak insan.

Müzik onda böyle duygular uyandırıyorsa eğer, o bir hayvan mıydı gerçekten? Uzun zamandır özlem duyduğu meçhul besine giden yol sonunda aydınlanmış gibi hissetti.

§

İnsan dışarıdan, dünya aleyhine başarılı kuramlar türetecektir daima ve ardından, bir başkasının kazdığı hendeğe düşecektir; kişi kendisinin ve dünyanın sessiz ve gerçek kalmasını yalnızca içeriden sağlayabilir.

§

Durum şöyledir: Beyin, yüklendiği endişeleri ve acıları artık taşıyamaz hale gelir. Der ki: “Pes ediyorum, fakat eğer bu bedeni düşünen biri varsa, gelsin de yardım etsin bu yükü taşımama, biraz iyileşebilir belki.”

§

Hiçbir şeyi başaramayan sen, ölümün altından kalkabileceğini mi sanıyorsun? Ölümü düşünmeye bile nasıl cesaret edebiliyorsun? Zaten kendini öldürme becerin olsa, bunu yapmaya ihtiyacın olmazdı şüphesiz.

§

27 Nisan. İnsanlarla yaşamaktan, konuşmaktan âcizim. Halimi düşünmekten, kendime dalıp gittim. Duygusuz, akılsız, ürkek. Söyleyecek hiçbir şeyim yok hiç kimseye, hiçbir zaman.

Endişelerim, her kelimenin etrafında bir çember oluşturmuş; daha kelimeyi görmeden onları görüyorum, sonrasında ne mi oluyor? Kelimeyi hiç göremez hale geliyorum, o yüzden yenisini yaratıyorum.

§

Ruhsal dünyanın haricinde başka bir dünya yok; duyular dünyası olarak adlandırdığımız şey ruhsal dünyadaki kötüdür aslında, kötü dediğimiz şey ise sonsuz evrimimizdeki bir ânın gerektirdiğidir sadece.

§

Duyusal aşk, semavi aşkın doğası konusunda kişiyi aldatır; normalde bunu tek başına yapamazdı fakat bilinçsiz olarak içinde semavi aşkın unsurlarını barındırdığı için, aldatmaya gücü yeter.

§

Odam hakkında bildiklerimle karşılaştırdığımda, kendi hakkımda bildiklerim acınacak kadar yetersiz kalıyor. Bunun nedeni, dış dünyanın aksine, iç dünyayı gözlemleyemiyor oluşumuzdur.

§

Kişinin dostuyla olan bağı, duayla olan bağına benzer; kendiyile olan bağı ise, mücadeleyle olan bağına benzer ve insan, mücadele etme gücünü duadan alır.

Savaşı davet, kötünün elinde bulundurduğu en etkili baştan çıkarma yoludur. Bu, kadınla savaşımaya benzer; sonu yatağı çıkar. Evli bir erkeğin erdem yolundan sapması, dürüstçe bakıldığında, hiç de keyifli değildir.

§

Kız kardeşlerimin yanında, diğer insanların yanında olduğumdan tamamen farklı bir insan oluyorum. Korkusuz, güçlü, şaşırtıcı, hisli; bir de yazarken dönüşüyorum bu insana.

§

İnanmak, kendi içindeki yok edilemez cevheri kurtarmaktır, daha doğrusu kendini kurtarmaktır, ya da daha doğrusu yok edilemez olmaktır, hatta daha doğrusu olmaktır.

§

Kulaktan dolma bilgilerle yazıya dökülen ve kuşaktan kuşağı aktarılan dünya tarihi, bizi sık sık yüzüstü bırakır; fakat insanın sezgisel yeterliliği, her ne kadar yanıltıcı olsa da, kişiye yol gösterir, onu asla terk etmez.

§

İMutlaklık bakımından bütün bilimler yöntembilimden ibarettir. Bu nedenle kesin surette yöntembilimsel olan şeyden korkmak yersizdir. Bir kabuktur, fakat bunun haricindeki hiçbir şeyden daha fazlası değildir.

Odandan çıkmama gerek yok. Masanda otur ve dinle. Hatta dinleme bile, sadece bekle. Kıpırdama, sakın ve tek başına. Dünya, maskesini çıkarman için kendisini sana sunacak, başka seçeneği yok; zevkle ayaklarının altına serilecektir.

§

Kolayca tanımlanmayı asla istemem. İnsanların zihninde akışkan ve algılanmayan bir şey olarak dalgılanmayı, gerçek bir kişi olmaktansa şeffaf ve aynı zamanda çelişkili bir biçimde parıldayan bir yaratık olmayı tercih ederim.

§

Ah benim o eski kabiliyetsizliğim. Yazmamı zar zor on gün kesintiye uğratmıştı, çoktandır da uzak duruyor benden. Olağanüstü çabalarımın bir kez daha karşı karşıyayım. Suların derinliklerine dalmalı ve senden daha önce batan şeyden daha hızlı batmalısın.

§

Bu hayattaki zevkler hayatın kendisine ait değildir, fakat bizim daha iyi bir hayata yükselme korkumuz ona aittir; bu hayattaki eziyetler de hayatın kendisine ait değildir ancak bu yükselme korkusuyla kendimize çektiğimiz eziyet yine hayata aittir.

Özünde değişken ve toz kadar hareketli olan insan doğası, kısıtlamalara katlanamaz; kendini zincirlese de, bir süre sonra o zincirleri delicesine kırmaya başlar, ta ki her şeyi, duvarı, zincirleri ve kendisini parça parça edene kadar.

§

Karda kalmış ağaç gövdeleri gibiyiz. Görünüşte güzelce uzanırlar göğe doğru, küçük bir itiş yuvarlanıp gitmelerine yetecek gibidir. Ama hayır, öyle olmaz, çünkü toprağa sıkı sıkıya bağlıdırlar. Ancak anlaşılağı gibi, bu bile sadece bir görünüştür.

§

Fotoğraf, kişinin tüm dikkatini yüzeysel olana toplar. Bu nedenle nesnelerin ana çizgileri boyunca ışık ve gölge oyunları ile parıldayan gizli hayatlarını örtbas eder. Kişi, bu gizli hayatı en keskin merceklerle bile yakalayamaz.

§

Bir bakıma şiirsin sen de; bütün bir hayatım boyunca çözmeye can atacağım üstü kapalı ayrıntılarla dolusun. Sözcükler ruhunda infilak ediyor ve sen, bu sözcüklerin kırıntılarını ruhani benliğinin gözeneklerinde taşıyorsun.

Bütün soruların cevapları, köpekte gizlidir. Eğer kişi bunun farkına varıyor ve bu gerçeği gün yüzüne çıkarıyorsa ve biz köpekler bütün bu cevapları barındırıyorsak, kendimize itiraf edebileceğimizden çok daha fazlasını biliyoruz demektir.

§

Kişi, çok güçlü bir ışık yardımıyla dünyayı paramparça edebilir. Dünya zayıf gözlere katı görünür, daha zayıf gözler için bir yumruk halini alır, çok daha zayıf gözler karşısında ise mahcup olur ve kendisine bakmaya cesaret eden herkesi kırıp geçer.

§

Kendini gözlemleme görevinden asla kurtulamazsın: Eğer biri beni gözlemliyorsa, doğal olarak ben de kendimi gözlemleme ihtiyacı hissederim; hiç kimse beni gözlemlemiyorsa, bu sefer kendimi daha da yakından gözlemlemek zorunda kalırım.

§

Mahşer kadar büyük bir dünya var içimde. Kendimi parçalayarak bu dünyayı ve kendimi özgür mü kılayım? Ya da en iyisi içimdeki bu dünyayla gömülmek-tense kendimi bin parçaya böleyim. Aslında bunun için buradayım ben, açık bir şekilde anlıyorum bunu.

Kötü belirli geçiş durumlarında insan bilinci tarafından yayılan bir ışıdır. Sadece görünüşten ibaret olan aslında duyular dünyası değil, o dünyanın barındırdığı kötüdür ve bu kötü bizim gözümüze duyular dünyası olarak görünür.

§

Ama ebediyet, zamanın duraklaması değildir. Ebedi kavramıyla ilgili ağır olan şey, biz her ne kadar anlamlandıramasak da, zamanın ebediyet içinde yol almasının doğruluğudur ve bunun mantıksal bir sonucu olarak bizler, kendi var oluşumuzu doğrularız.

§

Eğer bütün sorumluluk senin üzerine yüklenirse, bundan istifade edip sorumluluğunun altında boğulup gitmek isteyebilirsin; fakat eğer çabalarsan, üzerine hiçbir şey yüklenmediğini, aslında senin sorumluluğun ta kendisi olduğunu fark edeceksin.

§

Cennet, her zamanki gibidir: günaha neden olan da, günahı bilen de aynıdır. Vicdan rahatlığı kötünün ta kendisidir; öyle ki kötü zaferini kesinleştirmiştir ve artık bir oraya bir buraya pervane olmasına gerek kalmamıştır.

Ölümün acımasızlığı sonun gelmesinde değil, sonla birlikte hakiki ıstırapın gelmesinde yatar. Ölümün en büyük acımasızlığı, mutlak sonun gerçek bir ıstıraba yol açmasıdır. Kurtuluşumuz ölümdedir, ancak bu ölümdedir.

§

İnsan, içindeki yok edilemez şeye mütemadiyen güvenmeden yaşayamaz, fakat bu yok edilemez şey ve bu güven, kendisinden tamamıyla gizli kalabilir. Bu gizliliğin kendini açığa çıkarmasının yollarından biri, kişisel bir tanrıya inanmaktan geçer.

§

Dil, olgular dünyası dışında olan her şey için yalnızca üstü kapalı şekilde kullanılabilir, ancak yaklaşık olarak olsa bile asla karşılaştırma şeklinde kullanılmaz çünkü olgular dünyasına uygun olarak yalnızca mülkiyet ve mülk ilişkileri ile ilgilenir.

§

Yeterince arzulamadığımız bir şey, var olamaz. Ancak öldükten sonra, ancak yalnız kalınca ortaya çıkar insanın gerçek doğası. Vücudundaki bütün is akıp gider ölünce, tıpkı bacası temizleyicisinin cumartesi geceleri yıkanıp temizlendiği gibi.

Ve böylece baylar, öğrendim. Evet, öğrenmeniz gerektiğinde öğrenirsiniz; başka bir çıkar yolunuz kalmayınca öğrenirsiniz, hem de acımasızca. Elinizde bir kırbaçla kendi başınızda dikilirsiniz; en ufak bir direnişle karşılaşınca, kırbaçlarsınız sırtınızı.

§

Dün gece rüyamda seni gördüm. Neler olduğunu ayrıntısıyla hatırlayamıyorum, tek bildiğim birbirimize karışıp kayboluyorduk. Ben sen oluyordum, sen ben oluyordun. En sonunda sen, nasıl olduysa alev alıyordun.

§

Sanat, gerçeğin etrafında dolaşır fakat kendini yakmaya hiç niyeti yoktur. Sanatın yeteneği, daha önce fark edilmemiş olan ışık demetlerinin, karanlık bir boşlukta, güçlü bir şekilde yakalanabileceği bir yer bulmasında yatar.

§

O, özgür ve güvence altındaki bir dünya vatandaşıdır, bunun nedeni yeryüzünün her tarafına ulaşmasına imkân verecek kadar uzun bir zincire vurulmuş olmasıdır fakat bu zincir onun, yeryüzünün bir ucuna sürüklenmesine izin verecek kadar uzun değildir.

Gerçek daima bir uçurumdur. Kişi, tıpkı yüzme havuzunda yaptığı gibi, şeylerin iki kat aydınlatılmış yüzeyine daha sonra yeniden kahkaha atarak ve nefes almaya çabalayarak çıkmak için, günlük önemsiz deneyimlerinden oluşan titrek atlama tahtasından atlayıp suyun derinliklerine dalmak zorundadır.

§

Her insan kendi içinde bir oda taşır. Bunu ispat etmek için dikkatle dinlemek yeterlidir. Mesela geceleyin, etraftaki her şey sessizliğe gömülmüşken biri hızlı hızlı yürür ve bir başkası kulak kesilip onu dinlerse, duvara sağlam bir şekilde bağlanmamış bir ayının tıkırtılarını duyabilir.

§

Hayatın ebedi ihtişamı, tüm doluluğuyla her birimize pusu kurmuş fakat gözden uzak, çok derinlerde, görünmez ve çok uzakta bekliyor. Ancak yine de bekliyor; düşmanca değil, isteksiz değil, sağır hiç değil. Eğer doğru sözcükler bulup doğru ismiyle çağırırsanız, gelecektir.

§

İnsan, her ne kadar birbirinden farklı olsalar da, algılarında aynı nesneler mevcuttur; bu, insanın içinde birbirinden farklı özneler barındırdığı sonucuna çıkar.

Her ne kadar alışkın olsa da, gerçeğin saptırılması sanatçının sınırlarını bozuyordu ve ona çok zor geliyordu. Orucunun zamanından önce bozulmasının sonucunu nasıl da nedeni gibi göstermişlerdi! Bu anlayışsızlığa ve bütün bir anlamayanlar dünyasına karşı mücadele etmek imkânsızdı.

§

Cennetten kovuluş, esasında sonsuzdur; kovuluşun geri dönüşü yoktur ve bu dünyadaki yaşam kaçınılmazdır fakat bu sürecin sonsuz doğası, sadece cennette sonsuza kadar kalabileceğimizi değil, aynı zamanda aslında hep orada olduğumuzu düşündüren bir etkiye sahiptir, biz bunun ister farkında olalım ister olmayalım.

§

Kötüyü özömsediğın ve sindirdiğın art niyetler aslında sana değil, kötüye aittir. Hayvan, sahibinin elindeki kırbağı çekip alır ve efendi olmak için kendini kırbaçlar; fakat bunun, efendisinin kırbacının ucundaki yeni düğümün neden olduğu bir hayal olduğunu bilmez.

§

Hepimizin kanatları var ama hiçbir işimize yaramıyorlar; eğer yapabilseydik, hiç beklemeden koparır atardık onları.

Mektuplarından birine cevap yazıyorum, sonra apaçık bir sakinlikle yatağa uzanıyorum, fakat kalbim bütün bedenimi dövercesine, yalnızca senin için atıyor. Ben sana aitim; bunu başka bir kelimeyle ifade etmem imkânsız gerçekten, bu ifadem de yeterince güçlü olmasa da.

§

Kadınların bu kadar az keskin görüşlü olmaları çok tuhaf; memnun edip etmediklerini, ardından kendilerini acındırıp acındırmadıklarını ve son olarak onlardan merhamet bekleyip beklemediğimizi fark edebiliyorlar sadece. Hepsi bu kadar; hatta genel anlamda onlara yetiyor da artıyor bile bunlar.

§

Psikoloji, maddesel dünyanın tanrı düzlemindeki yansımasının tasviri, daha doğrusu, maddesel doğamızın içinde sıırıslıkla olmuş bizlerin hayal ürünü olan bir yansımasının tasviridir; aslında yansıma falan yoktur ortada, ne tarafa dönersek dönelim gördüğümüz tek şey dünyadır sadece.

§

Tartışmalarda kullanılan benzetmeler aşk şarkıları gibidir; çok şey anlatırlar ama hiçbir şey kanıtlamazlar.

İnsanların başlıca iki günahı vardır, diğer tümü bu ikisinden doğar: sabırsızlık ve tembellik. Sabırsız oldukları için cennetten kovuldular; tembel oldukları için geri dönemiyorlar. Ya da belki de tek büyük günahları vardır: sabırsızlık. Sabırsız oldukları için kovuldular, sabırsız oldukları için geri dönemiyorlar.

§

Her birimizin yer altından çıkmak için kendi yöntemi var, benimkisi de yazmak. Bu yüzden yaşama devam etmemin tek yolu yazmaktan geçiyor, dinlenmekten veyahut uyumaktan değil. Yazarak huzura kavuşma olasılığım, huzurla yazabilme olasılığımдан çok daha yüksek.

§

Yalnızlığın üzerimden hiç eksilmeyen gücünü hissediyorum. İçim (şimdilik sadece yüzeyinden) erimeye ve derinlerde yatan şeyi serbest bırakmaya hazır bir hale geliyor. Yalnızlık benim kontrolüme geçince, içim hafiften düzene girmeye başlıyor ve benim daha fazlasına ihtiyacım kalmıyor.

§

Kendime hakim olmam, düşünsel varoluşumun sonsuz yayılımındaki rastgele bir noktada etkili olmayı istemem anlamına gelir.

Annemle babamı düşünmesem, çok daha önceden istifa ederdim; patronun yanına çıkar ve ona içimde ne varsa hepsini söylerdim, ona karşı neler hissettiğimi bilsin diye. Oturduğu masadan yere çakılırdı! Ayrıca masanın üstünde oturması, emrinde çalışanlarla ta oradan konuşması, hele bir de kendisi ağır işitiyor diye bizim ona doğru uzanmamız da ayrı bir tuhafılık doğrusu.

§

Loş ve küçük ışıklı eski azizler gibi, karanlık köprülerden geçen insanlar. Kuleleri alacakaranlığa gömülmüş eski kiliseler gibi, gri gökyüzünde gezen bulutlar. Mermer tırabzana sırtını yaslamış akşam sularını izleyen, ellerini eski mezar taşlarına koymuş birisi.

§

En küçük ihmalin hemen en ağır şüpheler uyardığı bir şirkette çalışmaya mahkûm olmak nasıl da kötü bir kaderdi! Çalışanların hepsi bir avuç hergeleden başka bir şey değil miydi, sabahları şirketteyken yalnızca birkaç saati boş geçirdiğinde vicdan azabından çileden çıkacak ve adeta yataklara düşecek kadar sadık tek bir adam bile yok muydu aralarında?

§

Zerre kadar anlamadıkları şeyler hakkında konuşuyorlar. Sırf aptallıkları sayesinde kendilerinden bu kadar emin olabiliyorlar.

Aslında senden daha fazlasını istiyorum. Zihnimde ışıklar giydiriyorum sana; mutlak bir kabulleniş bataniyesine sarıyorum seni ve ardından kendimi tamamen sana teslim ediyorum. Senin özlemini çekiyorum; tarafsızlığa ve hissizliğe kapılmış ve bilincini kaybetmiş gibi genelde hiçbir şeyi aslında istemeden özleyen ben, senin her bir zerreni deliler gibi özlüyorum.

§

Edebiyatla ilgili olmayan her şeyden nefret ediyorum, sohbetlerden sıkılıyorum (edebiyat hakkında olduğunda bile), insanları ziyaret etmek, akrabalarımın sevinçleri ve üzüntülerini dinlemek beni ölesiye sıkıyor. Sohbet edince düşündüğüm her şeyin önemi, ciddiyeti ve gerçekliği kayboluyor.

§

Arabana ne kadar çok at bağlarsan, her şey o kadar hızlı ilerler; bu, bütünün temelden koparılması demek değil, ki imkânsız bir şeydir bu, kayışların koparılması ve bununla birlikte eğlenceli ve boş bir yolculuğa çıkılması demektir.

§

Evrenin sonsuz bir genişlik ve bolluk şeklinde tasarlınması, emek sarf edilmiş bir yaratışın ve özgür bir hür iradenin aşırıya kaçılmış bir karışımının sonucudur.

Akranlarım son zamanlarda, sarhoş olma yoluyla arkadaş bulmaya başladılar; sarhoşluk onları girişken hale getiriyormuş güya. Fakat ben, yalnızlığımı aldatmak uğruna uyuşturucu kullanmaya zorlayamam kendimi çünkü yalnızlık benim her şeyimdir, uyuşturucu ve alkolün etkisi geçince akranlarımın sahip olacağı tek şey de, yine yalnızlıktır.

§

Gregor, taşınmamalarının sebebinin sadece kendi iyiliği için olmadığını biliyordu çünkü isteselerdi, hava alması için üzerine birkaç küçük delik açacakları bir sandıkla taşıyabilirlerdi onu; ailenin taşınmasına asıl engel olan, mutlak bir umutsuzluk içinde olmaları ve daha önce hiçbir akraba ve tanıdıklarının yaşamadıkları bir talihsizlikle karşı karşıya oldukları düşüncesi idi.

§

Ruhu gözlemleyen kişi, ruhun içine nüfuz edemez fakat onunla temas kurabileceği bir boşluk bulur mutlaka. Bu temasın bilinmesi, ruhun dahi kendisini tanımadığını gösterir. Bu yüzden ruh, gizli kalmalıdır. Şayet bu boşluktan giren kimse orada ruhun haricinde başka bir şey bulsa, bu çok hüznü olurdu ama orada başka bir şey yok.

§

Eğer ruhlar ölümden sonra başka bir bedene göç ediyorsa, o zaman ben henüz yolun başında bile değilim. Hayatım, doğuma tereddütle bakıyor.

Dünyadan vazgeçen bir kimse, bütün insanları sevmek zorundadır çünkü, onların dünyasından da vazgeçmiş sayılır. Bu nedenle insanın gerçek doğası hakkında birkaç ipucu yakalamaya başlar ve kendisinin de onunla eşit koşullarda olduğunu varsayarak, bu gerçek doğanın sevimlikten başka hiçbir becerisinin olmadığını görür.

§

Büyükbabam eskiden şöyle derdi: Hayat şaşılacak kadar kısadır. Geriye dönüp bu söze bir baktığımda, hayat bana o kadar küçük görünüyor ki, mesela bir gencin atıyla komşu köye gitmeye karar vermesinden ve sıradan mutlu bir ömrün, böyle bir yolculuğa çıkmak için gereken zamana bile yetmemesi olasılığından korkmamasına anlam veremiyorum.

§

Öylece uzanmışlardı, geçen geceyi unutmamışlardı elbette ki. İkisi de bir arayış içerisindeydi; öfkeleşip yüzlerini buruşturuyorlar ve bir şeyler arıyormuş gibi aceleyle başlarını birbirlerinin göğsüne gömüyorlardı, kucaklaşmaları ve oradan oraya savrulan vücutları unutmalarına engel olamıyor, tersine, arayış içinde olduklarını akıllarına getirip duruyordu.

§

İncil'deki kuş gibi yollanmış dünyaya insan, hiç yeşillik bulamayınca Nuh'un karanlık gemisine geri dönmüş.

Kaygıların en beteri, nefes aldırmaksızın kontrol ediyor beni. Edebiyat dışındaki her şey bana sıkıntı veriyor ve bundan nefret ediyorum. Aile içinde yaşamaya yeteneğinden tümünden yoksunum, olsa olsa iyi bir gözlemci olduğumu söyleyebilirim. Aile duygusu yok bende, misafirler ise haince bir saldırıya uğruyordum gibi hissettiriyorlar bana.

§

Gözlem yapma görevimden ayrılıyorum, dışardaki bu hayattan bezdiğimi fark ettim; burada öğrenecek daha fazla bir şey kalmadı, ne şimdi ne de başka bir zaman. Buradaki her şeye son bir kez veda etmeye, bir daha dönmek üzere inime çekilmeye, her şeyi olacağına bırakmaya ve bu gidişatı fayda etmeyen gece nöbetlerimle yavaşlatmamaya çalışmaya can atıyorum.

§

İnsan eylemlerinin insanlarca yargılanması hem doğru hem de geçersizdir; yani ilk başta doğrudur fakat sonrasında geçersizdir. Yargı kelimesi doğrudur fakat yargının kendisi geçersizdir. Yalnızca taraf olan bir kimse gerçekten yargılayabilir, fakat bir taraf olarak yargılayamaz. Bu nedenle, yargılamak dünyada hiçbir şekilde mümkün değildir, yalnızca zayıf bir pırlı saçması dışında.

“Herkes kanunu bilmek istiyorsa,” diye cevap verdi adam, “o zaman nasıl oluyor da yıllar boyunca benden başka hiç kimse buraya girmek istemedi?” Kapı görevlisi, adamın yaşamın sonuna yaklaştığını ve duyma yetisini kaybettiğini anlayarak onun kulağına eğildi, “Bu kapıdan içeri senden başka hiç kimse giremezdi, bu kapı yalnızca senin için yapılmıştı çünkü. Ve şimdi ben bu kapıyı kapatıyorum.”

§

Bir seçim şansı tanınmıştı onlara; ya kral olacaklardı ya da kralın habercisi. Tıpkı bir çocuk gibi, haberci olmak istedi hepsi. Bu yüzden dünyada sadece haberciler vardır; koşuşturup durur ve ortada bir kral olmadığı için anlamsız haberleri ancak birbirlerine yollarlar. Bu sefil hayatlarına bir son vermek isterler fakat bir kez görevlerine sadakat yemini ettikleri için buna cesaret edemezler.

§

Tekrar tekrar gördüğüm bir rüyada, kurallarını bilmediğim kocaman bir oyunun içine hapsedilmiş buluyorum kendimi; birbirlerini kesen caddeleri olan karanlık ve rutubetli bir labirentler kasabasında kayboluyorum ve ne idüğü belirsiz kuşkulu yetkililerin benim neden orada bulunduğumu ya da ne yapmam gerektiğini zerre kadar bilmiyorlar; bu kasabada anlamaya başlamanın ilk belirtisi ölme isteği oluyor.

İnsanlar, birbirlerine sevgiyle yardım ederek bütün güçleriyle birbirlerini sürükledikleri bir cehennem kıyısında duruyorlar. Birbirlerine iplerle bağlılar; içlerinden birinin ipinin gevşemesi ve o kişinin bir şekilde diğerlerinden ayrılıp boşlukta sallanmaya başlaması yeterince kötü bir durum; iplerin kopması ve o kimsenin düşmesi ise dehşet verici. Bu yüzden diğerlerine sıkıca tutunmalıyız.

§

“Eyvah!” dedi fare, “Dünya her gün biraz daha küçülüyor. Başlangıçta o kadar büyüktü ki korkmuştum, durmadan koşmuş ve çok uzaklarda sağda ve solda uzanan duvarları gördüğüme sevinmiştim, fakat bu uzun duvarlar birbirine o kadar büyük bir hızla yaklaştı ki, artık son odadayım ve düşmek zorunda kaldığım bir tuzak duruyor köşede.” “Sadece yönünü değiştirmen gerekiyor” dedi kedi ve fareyi yedi.

§

Bu dünyada aşkımızı götürebileceğimiz, köyde veya başka bir bölgede tek bir rahat yer bile olmadığını düşünsem de, daima ve aralıksız olarak, bitmek tükenmeksizin seninle olmaktan daha büyük bir mutluluk tasavvur edemiyorum, öyle ki; derin ve dar bir mezar hayal ederim hep; içinde ikimiz oluruz, kollarımızı birbirimize dolarız, kenetleniriz o halde, ben yüzümü sende, sen yüzünü bende gizlersin, bizi hiç kimse göremez artık.

Yazmak beni ayakta tutuyor. Benimkisi gibi bir hayatı ayakta tutuyor desem daha iyi olmaz mı? Fakat yazmadığım zaman hayatımın daha iyi olduğu anlamına gelmiyor bu. Aksine, yazmadığımda daha da kötüye gidiyor, tamamen katlanılmaz oluyor ve nihayetinde delilikle son buluyor. Elbette ki bunu, yazmadığım zaman bile bir yazar olduğumu varsayarak söylüyorum ama hal gerçekten de böyledir; yazmayan bir yazar, deliliğe kur yapan bir canavardır.

§

Kişi kötüyü kabul ettiği ve özümselediği an, kötünün artık inanılmaya ihtiyacı kalmaz. Kötüyü özümselediğin ve sindirdiğin art niyetler aslında sana değil, kötüye aittir. Dikkat dağıtan her şey kötüdür. Kötünün iyiden haberi vardır ama iyi kötüyü tanımaz. Kendini tanımak, sadece kötüye özgü bir şeydir. Kötünün sahip olduğu araçlardan biri diyalogdur. Kişi kötüye taksitle ödeme yapamaz, buna karşın daima öyle yapmaya çalışır.

§

Aldığım eğitimin beni, şimdiki halimden daha başka bir insana dönüştürmeye çalıştığını istediğim zaman kanıtlayabilirim. Bu nedenle, kendi amaçları uğruna bana zarar verme niyetinde oldukları için, öğretmenlerime sonsuz sitemlerimi sunuyorum; beni bugün olduğum şekilde bir insan haline getirmelerini istiyorum fakat bunu yapamayacaklarını bildiğim için, sitemime ve kahkahama, dünyanın ötesinde çalan bir davulun sesinde anlam kazandırıyorum.

K. şatoya bakarken, sakince oturan ve önüne bakan birini izliyormuş gibi olurdu sık sık, bu kişi derin düşüncelere dalmış ve etrafındaki her şeyden habersizce değil, orada yalnızca kendisi varmışçasına özgürce ve dertsiz bir şekilde otururdu; birinin kendisini izlediğini fark ettiğinde de hiç rahatsız olmamış gibi sakinliğinden taviz vermez ve gerçekten de -bunun bir neden mi yoksa sonuç mu olduğu bilinmez- izleyen kimse daha fazla bakamaz, gözlerini başka yöne çevirirdi.

§

Anlamaya başlamanın ilk belirtisi, ölme isteğidir. Bu hayat dayanılmaz görünür, bir başkası ise ulaşmaz. Kişi artık ölmek istediği için utanmaz; o nefret ettiği eski hücreden çıkarılıp zamanla nefret etmeye başlayacağı yeni bir hücreye kapatılmayı ister. Bu sevk sırasında hapishane müdürüyle koridorda karşılaşacağına ve müdürün kendisine bakıp, "Bu mahkûmun tekrar hapsedilmesin, onun benimle gelmesi gerekiyor" diyeceğine inanır.

§

Kendimle hiç ortak bir yanımla yok neredeyse; bir köşede sessizce durup nefes aldığımı şükretmeliyim belki de.

§

Lütfen, benim bir hayal olduğumu farz edin.

Her şey bir aldatmaca: en az yanılsamayla karşılaşmak, olağan sınırların dışına çıkmamak, en fazlasının peşinde olmak. İlkinde insan, ona kolayca ulaşmaya çalışarak iyiyi aldatır; kötüyü ise en kötü savaş koşullarına maruz bırakarak kandırır. İkincisinde, dünyevi konularda bile kendisi için gayret edilmediğine aldanır iyi. Üçüncüsünde ise, iyiden olabildiğince uzak durarak aldatır onu insan, kötüyü ise elinden geldiğince meşgul tutup onu güçten düşürmeyi umarak.

§

Anlatılamaz bir şeyi anlatmaya, açıklanamaz bir şeyi açıklamaya, sadece kemiklerimde hissettiğim ve yalnızca kemiklerimde yaşanabilecek bir şeyden bahsetmeye çalışıyorum sürekli. Temelde sık sık sözünü ettiğimiz korkudan başka bir şey değildir bu, ancak korku her şeye bulaştı; küçük korkusu, büyük korkusu, korku, bir kelimeyi telaffuz etmeye duyulan ölesiye korku; fakat bu korku sadece bir korku değil, aynı zamanda korkunç olan her şeyden daha büyük bir şeye duyulan özlem olabilir.

§

Yorulmuş bir köpek gibi duruyor hepsi, çünkü bir başkasının hatıralarında yaşamak için harcıyorlar bütün güçlerini.

§

Tanrı fındıkları verir ama kabuklarını kırmaz.

En iyi avukatlar kimlerdir bilmiyorum, sizlerin de ulaşabileceğini sanmıyorum. Tam olarak dahil oldukları bir davaya bile rastlamadım. Birkaç müvekkili savunurlar, fakat bu onların çabaları ve istekleriyle olmaz, yalnızca savunmak istedikleri kişileri savunur onlar. Üstlendikleri davaların alt mahkemedeki işlerinin bitmiş olması gerekir. En iyisi onları hiç düşünmemektir, aksi takdirde diğer avukatlara danışmak, onların tiksiniç ve yararsız tavsiyeleri ve destekleriyle uğraşmak zorunda kalırsınız.

§

Hayatta olduğuma içten içe ikna olduğum tek bir an bile olmadı. Etrafımdaki şeylerin varlığına olan farkındalığım o kadar geçici ki, bu şeylerin bir zamanlar gerçek olduğunu ve artık yavaşça kaybolup gittiklerini hissediyorum daima. Evet bayım, şeylerin, kendilerini bana göstermeden önceki hallerini bir an için de olsa görmeye hasretim uzun zamandır. Önceden sakın ve güzel olduklarını düşünüyorum bu şeylerin. Yani muhtemelen sakın ve güzeldiler çünkü, hakkında öylelermiş gibi konuştuklarını duyuyorum insanların.

§

Beni öldürmezsen, bir katilsin demektir.

Eğer okuduğumuz kitap bizi kafamızın ortasına inen bir yumruk gibi sarsmıyorsa, niye boşuna okuyalım ki? Bizi mutlu etsin diye mi? Tanrım! Mutlu olmak için kitap okuyorsak hiç kitabımız olmasın daha iyi; bizi mutlu eden o kitapları yeri geldiğinde kendimiz bile yazabiliriz. Bizi yıkıma uğratan ve derin bir kedere boğan kitaplar okumalıyız; öyle ki bir kitap, kendimizden daha çok sevdiğimiz birinin ölümüne tanık olmuş kadar, ormana sürgün edilip herkesten uzaklaşmış kadar, bir intihar kadar etkilemeli bizi. Bir kitap, içimizdeki donmuş denizin ortasına inen bir balta olmalıdır.

§

Tramvayın son vagonunda dikiliyorum ve bu dünyadaki, bu şehirdeki ve ailemdeki yerimden hiçbir şekilde emin değilim. Haklı olarak öne sürebileceğim bir isteğimi olağan bir şekilde bile dile getiremiyorum. Bu tramvayda dikilip kayışlara tutunuyor olmamı, kendimi bu tramvayla taşıtmamı, insanların tramvayın önünden çekilmelerini ya da sessizce yürümelerini, veyahut dükkân vitrinlerinin önünde durup bakınmalarını bile savunamıyorum. Zaten hiç kimse de bir savunma beklemiyor benden, gerçi isteseler de ne değişir ki.

§

Kitaplar, bizi bir felaket gibi etkilemelidir.

AFORİZMA DİZİSİ KİTAPLARI

Hep Bir Şeyi Unutmuş Gibi
Oscar Wilde

Hayat Dedğin Nedir Ki?
Friedrich Nietzsche

Mutluluk Dedğimiz Şey
Freud

Bütün Mutluluklar Birbirine Benzer
Tolstoy

En Çok Kendisine Yabancıdır İnsan
Marquis De Sade

Yalnızlık Bir Uçurumdur
Franz Kafka

Varolmanın Dayanılmaz Ağırlığı
Nikola Tesla

Hayat Kısa, Mutlu Olmayı İhmal Etme
Marcus Aurelius

Sokrates'le Bir Akşam Yemeği
Steve Jobs

Dünyanın Derdi Bitmez
Goethe
Her Şey Bitmek İçin Başlar
Cicero

Korku Ruhu Kemirir
Stefan Zweig

Anlamaktan Yoruldum
Fernando Pessoa

Aşk, Karşılıklı İşkencedir
Marcel Proust

Hiçliğin Mutlu Sessizliği
Arthur Schopenhauer

Hayata Geç Kalma
Jane Austen

Yavaşladıkça Çoğalıyorum
Montaigne

Kendinizi Sevmeyi Unutmayın
Kierkegaard

Dünyayı Güzellik Kurtaracak
Dostoyevski

Zincirlerimizden Başka Kaybedecek Neyimiz Var?
Karl Marx

Tutkularımız En Büyük Zaaflarımızdır
Darwin

Çıkılamayan Yolculukların Dönüşü
Halil Cibran

Hayat, Mutsuz Olmak İçin Çok Kısa
Konfüçyüs

Karanlıktır İnsanın Ruhu
Edgar Allan Poe

Bağımsızlık Benim Karakterimdir
Mustafa Kemal Atatürk

NOTLAR - DÜŞÜNCELER

Yalnızlık Bir Uçurumdur,
Franz K fka'nın tüm eserlerinden
Özenle derlenmiř bir se kidir.

—
"Bütün hayatımı, onu sonlandırma
arzusuna karşı koyarak harcadım."

—
"Kendime sapladığım bir bıçaksın sen;
aşk budur."

10 ₺
KDV DAHİL

AYLAK
ADAM